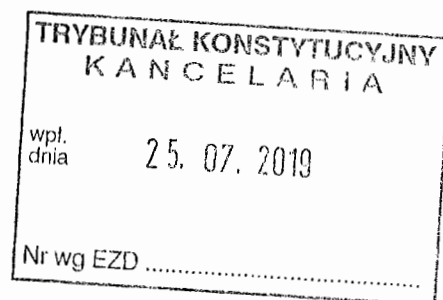

Warszawa, dnia 23 lipca 2019 r.

Skarżący:
K K
ul.

Nr PESEL

reprezentowany przez:
r. pr. Tomasza Bagińskiego
Kancelaria Radcy Prawnego
ul. Hoża 86 lok. 10
00-682 Warszawa

Trybunał Konstytucyjny
Al. Szucha 12a
00-918 Warszawa

Skarga Konstytucyjna

Działając w imieniu K K , którego pełnomocnictwo załączam, wnoszę o stwierdzenie, że §31 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe w zakresie, w którym przepis ten powoduje zróżnicowanie prawa do świadczenia przedemerytalnego w zależności od tego, czy okresy uprawniające do tego świadczenia są przerywane bądź nieprzerwane, jest niezgodny z art. 2 oraz art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP.

Wyrok Sądu Apelacyjnego w W z dnia lutego 2019 r. wydany w sprawie o sygn. w którym oparto się na ww. niekonstytucyjnym przepisie spowodował naruszenie konstytucyjnych praw i wolności Skarżącego w postaci prawa do równego traktowania wobec prawa połączonego z zakazem dyskryminacji z jakiegokolwiek przyczyny (art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP).

Naruszenie to polegało na tym, że nieprzerwane okresy składkowe i nieskładkowe Skarżącego były przeliczane na miesiące i lata mniej korzystnie, niż bardziej „rozcłonkowane” okresy dowolnej innej osoby. Skutkowało to sytuacją, w której przy identycznej liczbie dni okresów składkowych i nieskładkowych jedna osoba otrzymuje prawo do świadczenia przedemerytalnego, a inna - jak Skarżący - jest prawa tego pozbawiona. Sytuacja ta nie znajduje żadnego racjonalnego uzasadnienia.

Odpis prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego wraz z uzasadnieniem został doręczony mi jako pełnomocnikowi Skarżącego w dniu 23 kwietnia 2019 r. (dowód – potwierdzenie odbioru – w aktach postępowania o sygn. , wnosi się o ich załączenie).

Od wyroku tego nie był składany żaden nadzwyczajny środek zaskarżenia.

UZASADNIENIE:

K K w dniu września 2014 r. złożył do ZUS Oddział w W wniosek o przyznanie mu prawa do świadczenia emerytalnego.

Decyzją ZUS z dnia stycznia 2015 r. ZUS odmówił mu tego prawa powołując się na nie spełnienie przez ubezpieczonego jednego z wymogów ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, tj. wskazanego w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy wymogu posiadania na dzień rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy okresu uprawniającego do emerytury w wymiarze co najmniej 40 lat.

Na skutek odwołania od ww. decyzji, Sąd Okręgowy w W wyrokiem z dnia stycznia 2017 r. odwołanie ubezpieczonego oddalił.

Apelacja ubezpieczonego została następnie oddalona na mocy ww. wyroku Sądu Apelacyjnego w W z dnia lutego 2019 r.

Zgodnie z §31 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe, *przy obliczaniu okresu składkowego i nieskładkowego dodaje się, osobno dla każdego z tych okresów, poszczególne lata, miesiące i dni. Okresy niepełnych miesięcy oblicza się w dniach. Sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc 30 dni kalendarzowych; sumę miesięcy zamienia się na lata, przyjmując pełne 12 miesięcy za jeden rok.*

Przepis ten nie precyzuje jak należy rozumieć „miesiące” i „lata” w sytuacji, gdy chodzi o okresy nieprzerwane. Nie zawiera też w tej materii odesłania do kodeksu cywilnego. Kodeksu cywilnego się tu nie stosuje, co przesądził już w swoim orzecznictwie Sąd Najwyższy (por. uzasadnienie wyroku z dnia z dnia 16 maja 2006 r., sygn. I UK 286/05).

Sądy obu instancji nie zgodziły się ze stanowiskiem Skarżącego, iż powyższy przepis nie powinno się interpretować inaczej, niż w sposób wykluczający dyskryminację osób posiadających nieprzerwane okresy składkowe i nieskładkowe.

Oczywistą dyskryminacją będzie bowiem traktowanie okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających w sposób odmienny w zależności od tego, czy są one nieprzerwane czy „rozcłonkowane” w sposób premiujący ubezpieczonych posiadających te drugie. Nie ma bowiem ani jednego powodu, by uważać, że 2 osoby posiadające tą samą łączną liczbę dni okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających mają różną liczbę lat/miesięcy i dni, w zależności od tego czy ich okresy są nieprzerwane czy przerywane.

Nie sposób przyjąć przykładowo, że osoba pracująca od 1 do 15 lipca i później od 1 do 15 sierpnia (łącznie 30 dni) ma 1 miesiąc zaliczany do okresów składkowych, a osoba pracująca od 1 do 31 sierpnia (31 dni – o 1 dzień więcej) ma również jeden miesiąc. Zwłaszcza gdy tylko jeden dzień będzie przesądzał odmowie prawa do świadczeń z ZUS.

opisany w §31 rozporządzenia prowadzi do pozbawienia go prawa do świadczenia przedemerytalnego z powodu braku wymaganego 40-lecia okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających.

Jak wynika z danych podanych przez ZUS, w toku ww. postępowania przed Sądem, ubezpieczony posiada łącznie dni okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających (dane jak w odpowiedzi na odwołanie).

Przeliczenie sumy dni na lata i miesiące, przy konsekwentnym przyjęciu, że miesiąc stanowi zawsze i tylko 30 dni, a rok 12 tak rozumianych miesięcy oznacza, że ubezpieczony posiada 40 lat, miesięcy i dni okresów składkowych i nieskładkowych, co pozwoliłoby mu na przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Przeliczenie w sposób opisany w §31 powoduje natomiast pozbawienie go tego prawa.

Z uwagi na powyższe, wnoszę jak na wstępie.

W załączeniu:

- 4 odpisy skargi;
- zaskarżona decyzja ZUS;
- wyroki Sądu Okręgowego;
- apelacja Skarżącego od tego wyroku;
- wyrok Sądu Apelacyjnego;
- pełnomocnictwo szczególne.

